

ПРИТЧАТА ЗА СЕЯЧА

НИКОЛА
ДИМИТРОВ

Притчата за сеяча

Лука 8:5-8 Сеячът излезе да сее семето си и когато сееше, едно падна край пътя и беше стъпкано и небесните птици го изкълваха. А друго падна на канарата и щом поникна, изсъхна, защото нямаше влага. Друго пък падна сред тръните и заедно с него пораснаха тръните и го заглушиха. А друго падна на добра земя и като порасна, даде плод стократно.

Първото нещо, което виждаме в тази притча е, че Бог сее Словото навсякъде. Бог постоянно изговаря Словото Си. Бог изпраща Словото Си към всеки един от нас. На всяко събрание ние изговаряме и чуваме Словото. Във всяка молитва ние чуваме и преживяваме Словото. С всяка прочетена книга, прослушано аудио или изгледано видео ние чуваме Божието Слово, под една или друга форма. При всеки разговор с приятел Божиата мъдрост добавя по нещо в нашето разбиране на Словото.

Бог работи чрез Словото Си. Бог върши чудеса и знамения чрез Словото Си. Бог твори чрез

Словото Си. Всичко, което Бог върши става чрез Словото.

Второто нещо, което виждаме е, че Сатана идва, за да **открадне** Словото. Бог сее Словото и то попада на различни видове почва (на пътя, между камъните, сред плевелите...). Почвата е нашето сърце. Ако ние **не разбираме** Словото, Сатана идва и го **открадва** веднага - все едно, че е хвърлено на пътя. Ако се зарадваме на Словото, но нямаме корен, тоест, не задълбаем в него, Сатана идва и го **открадва малко по-късно** - все едно, че е хвърлено между камъни и малко пръст. Ако обичаме Словото, но обичаме и света колкото Словото, Сатана идва и го **открадва, като го заглушава** със светски грижи, с оферти за светско забогатяване, с копнежи по други неща - все едно, че е хвърлено сред плевелите.

Това е работата на Сатана - да **краде** Словото, за да може Словото да не даде плод. Но, това е по-малкият проблем: ако Бог е изговорил Слово към нас да бъдем Негови служители и ние не обърнем внимание на това слово, не го разбираме, не задълбаем в него, или ни вълнуват още 100 други светски неща, няма да

станем служители и Бог ще трябва да намери някой друг.

Но, по-големият проблем е следният: запомнете го, понеже **третото нещо**, което ще извлечем от тази притча е откровение, което, ако схванете, животът ви никога няма да бъде същият и ще знаете винаги каква е причината за това, което ви се случва. Ще знаете и как да побеждавате. Всяка победа или загуба в живота на християнина е в резултат от същото нещо.

Готови ли сте? Йоан 10:10, Исус каза:

*Крадецът (дяволът) идва за да
открадне, да убие и да унищожи.*

Всички знаем този стих, но забележете **реда**, понеже той е много ключов.

Кое **е първото нещо**, което дяволът прави? Да **открадне**. Какво краде той? Словото.

Кое е **второто нещо**, което дяволът прави? Да **убие**. Но, забележете, това е откровението:

За да може да убие някого, дяволът трябва първо успешно да е откраднал Словото от този човек.

Дяволът не може просто ей така да убива наляво и надясно. Бог е изговорил слово на живот върху всички Свои деца. За да може дяволът да убие някого, първо трябва да премине през Словото на Бога за живота на този някого. Ако този някого не разбира Словото, или не задълбава в Словото, или заедно със Словото живее и за света със същия хъс, дяволът първо открадва Словото от този човек, понеже човекът сам не го пази, след това вече може успешно да го убие или да го унищожи.

Разбирате ли как работи системата? Дяволът би искал да ни убие веднага, но не може, докато имаме Словото. Ако обаче оставим Словото - не му обръщаме внимание, не го разбираме, пренебрегваме го, не задълбаваме и не растем в него и не се отличава любовта ни към Словото от любовта ни към света - дяволът има широко отворена врата към живота ни.

Отново в притчата за сеяча се казва, че има и четвърти вид почва. Тя описва хората, които

като чуят Словото, **го разбират и го пазят** в чисто, искрено и добро сърце. Пазят го и Сатана не може да им го открадне. Те го разбират, те задълбават в него, те обичат Словото повече от всичко друго на света и те принасят плод - тридесеткратно, шестдесеткратно или дори стократно.

Какво означава да пазим Словото? Какво означава да пазим каквото и да е? Означава да бдим над него, да сме фокусирани в него, да не го изтърваме от погледа си.

Ако имаме супер скъпа кола и отидем на място, където знаем, че се краде, ще я изпуснем ли от поглед? Ще отидем ли невъоръжени? Ще я оставим ли отключена? Ще седнем ли на кафенце някъде, където изобщо не виждаме колата си? Ще си оставим ли ключовете на съседната маса?

Някой ще каже: Аз изобщо няма да отида на място, за което знам, че се краде, да не съм луд?

Така ли? Аз току-що ви казах, че ние всички живеем на място, където се краде - светът е това място и дяволът е крадецът. Дяволът краде живота на хората, служението и призова

им, здравето им, децата им, семействата им, бизнеса им.

Току-що ви казах, че когато не обръщаме внимание на Словото, което Бог изговаря за живота ни, дяволът ще го открадне.

Току-що ви казах, че ако не задълбаваме в Словото, дяволът ще го открадне.

Току-що ви казах, че ако заедно със словото си мечтаем за власт, пари, жени, мъже, коли, къщи с басейни и милиони, дяволът ще открадне Словото, като го заглуши. И след като го направи, вратата му за убийство и унищожение е широко отворена.

Та, пак да попитам: сигурни ли сте, че не бихте отишли на място, където се краде? Ако е така, значи трябва да пазите Словото в чисто, искрено и добро сърце.

Как се пази Словото?

Притчи 4:20-27 Сине мой, внимавай в Словото, приклони ухото си към него (пълни слуха си със Словото). Да не се отдалеча от очите ти (не го изпускай от поглед). Пази го дълбоко в сърцето си (чисто, искрено и добро сърце), защото

Словото е живот за тези, които го намират (Защо живот? Защото ако Словото е в теб и го пазиш, Сатана няма да може да те убие или унищожи), и здраве за цялото им тяло. Повече от всичко друго, което пазиш, пази сърцето си (повече от колата си, повече от къщата си, повече от работата си, повече от парите си, повече от всичко), защото от него са изворите на живота (отново, ако Словото е пазено в чисто, искрено и добро сърце, с разбиране, ще имаме живот и сатана няма да успее да ни убие).

Отмахни от себе си лъжливи уста (всичко, което не е истина, а Исус каза на Отец: Твоето Слово е единствената истина - всичко, което не е по Словото - отмахни го от себе си) и отдалечи от себе си развратени устни (изкривено Слово, тълкувано неправилно Слово. Словото трябва да е, което да не се отдалечава от очите ни, да не го изпускаме от поглед, а лъжливо и фалшиво слово трябва да се отдалечава от нас). Очите ти нека гледат право напред и клепачите ти нека бъдат оправени право пред теб. Обмисляй внимателно пътеката на краката си и всичките ти пътища нека бъдат добре уредени. Не се отбивай

нито надясно, нито наляво; отклони крака си от зло.

И така, Словото трябва да бъде пазено в **очите** (да не го изпускаме от поглед), в **ушите** (да внимаваме какво слушаме), в **устата** (да внимаваме какво говорим, в **сърцето** (да е много ценно за нас) и в **действията** ни (къде вървим, какво правим, за какво се борим).

Ако изпуснем Словото от поглед, ако слушаме всякакви небивалици, ако говорим всякакви глупости, ако не пазим сърцето си, и ако не внимаваме на стъпките си, тогава Сатана успешно е откраднал Словото от нас и спокойно може да премине към втората си стъпка - да убие или към третата - да унищожи!

Но, ние **няма да му позволим**, нали?

Бог да ви благослови!